

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיז מוטורס בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת אפרת בוסני

התובע: אסף נדב
ע"י ב"כ עו"ד יניב אלבו

נגד

הנתבעים: 1. אקספיז מוטורס בע"מ
2. דרור סדן
ע"י ב"כ עו"ד אברהם חייט

פסק דין

עסקינן בתביעה להשבת כספים שהתובע שילם לצורך ייבוא אישי של רכב לישראל ולפיצויים בגין הפרת הסכם.

התביעה הוגשה במקור על מלוא סכום הכספים שהתובע שילם בסך של 200,000 ₪. לאחר הגשת התביעה הושב לתובע סך של 110,000 ₪. המחלוקת נותרה לגבי יתרת הכספים בסך 90,000 ₪ שהנתבעים טוענים כי על התובע לשלם - סך של 40,000 ₪ הפיצוי המוסכם הקבוע בהסכם בגין ביטול התובע את ההסכם בעצם הגשת התביעה, וסך של 50,000 ₪ - הפיצוי המוסכם הקבוע בהסכם בגין הגשת התביעה לבית המשפט, חלף פנייה להליך בוררות.

רקע ותמצית הטענות

1. התובע, אדם פרטי אשר נפגע בפעולת איבה, פנה לנתבע 1 (להלן: "הנתבע") בבקשה לרכוש באמצעותו רכב ביבוא אישי.

2. הנתבע, רו"ח בהשכלתו המציג עצמו כמי שעוסק מזה עשור בתחום ייבוא רכבי יוקרה, היה במועדים הרלוונטיים לתביעה המנהל והבעלים היחיד של מלוא מניות הנתבעת 2 (להלן: "הנתבעת").

3. ביום 4.6.2020 נחתם בין התובע לבין הנתבעת הסכם לפיו הנתבעת תספק לתובע שירותי ייבוא מחו"ל לישראל של רכב מדגם BMW סדרה E330 שנת ייצור 2020 עם 0 קילומטר (להלן: "הרכב").

4. הנתבעת הצהירה בסעיף 2 להסכם שהיא עוסקת בייבוא מחו"ל של כלי רכב בהתאם לרישיון שניתן לה על ידי משרד התחבורה, והתחייבה לייבא את הרכב, ככל הניתן, תוך 120 ימי עבודה. על פי ההסכם, לוח זמנים זה נקבע בהתאם ללוח הזמנים שמסר הדילר בחו"ל בתוספת 30 יום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיד מוטורס בע"מ ואח'

5. הנתבע ערב אישית להגעת הרכב לישראל עד לסך של 40,000 ₪.
6. תמורת הרכב התחייב התובע בסעיף 3 להסכם לשלם סך 289,000 ₪ לפי הפירוט הבא: סך של 40,000 ₪ עם חתימת ההסכם; סך של 60,000 ₪ בתוך 30 יום; סך של 89,000 ₪ עם סיום בניית הרכב וסך של 100,000 ₪ עם כניסת הרכב לישראל.
7. התובע הקדים ושילם לנתבעת עד לחודש יולי 2020 סך של 200,000 ₪ בגין הרכב.
8. בהתאם לתכתובות וואטס אפ בין התובע לבין הנתבע, בחודש נובמבר 2020 פנה התובע לנתבע וביקש לדעת מתי הרכב מגיע. ביום 10.11.2020 שלח הנתבע לתובע תמונה של רכב מדגם דומה לרכב שהוזמן על ידי התובע. התובע שב ופנה לנתבע ביום 25.11.2020 ביקש לדעת מתי הרכב עולה לאנייה וכן צילום של שטר המטען ושל רישיון הרכב. הנתבע שלח לתובע מפרט של רכב מאותו דגם ללא מחיר, תאריך ושם.
- התובע עמד על דרישתו לקבלת אסמכתא שיש רכב, וחזר והודיע לנתבע שהוא רוצה את הרכב. הנתבע השיב לתובע שהודעותיו מהוות ביטול ההסכם, וכי הוא ישיב לו את כספו בניכוי "עמלת הביטול". התובע שב וביקש הוכחה שיש רכב, הודיע שהוא רוצה את הרכב ולא ביטל את ההסכם וכי הנתבע הוא זה שהפר את ההסכם ודרש את הרכב או את כספו. הנתבע השיבו "קיבלת תשובות ברורות לרבות ההזמנה. לא תקבל שום דבר מעבר לכך. כל נזק שתגרום ייתבע מכך". התובע חזר ושאל איפה הרכב, הנתבע לא השיב עניינית.
9. ביום 3.12.2020 פנה התובע באמצעות עו"ד וביקש לקבל מסמכים המוכיחים ביצוע הזמנת הרכב והבהרה לגבי מיקומו. באותו היום שלח הנתבע לתובע מכתב בו טען שלוחות הזמנים שנקבעו בהסכם הם הערכה ואינם בשליטת הנתבעת, כי ההזמנה נשלחה לתובע ועליו להמתין בסבלנות לקבלת הרכב ואם ברצונו לבטל את ההסכם בכפוף לחתימת הסכם ביטול יוחזר לו כספו בניכוי הפיצוי המוסכם בסך 40,000 ₪ הקבוע בהסכם.
10. ביום 21.12.2020, לאחר שלתובע התברר שכנגד הנתבעים מתנהלים מספר הליכים משפטיים באותו עניין והרכב לא סופק לו, הגיש התובע תלונה למשטרה נגד הנתבעים על קבלת דבר במרמה. במקביל דרש התובע באמצעות בא כוחו לקבל הבהרות ואסמכתאות לגבי קיומו של הרכב והודיע כי הוא עומד על ביצוע ההסכם, ככל שיוצגו לו האסמכתאות.
- באותו היום שלח הנתבע לתובע מכתב שכותרתו "הסכם ביטול רכב" בו הודיע כי התובע ביטל את ההסכם וכספו יושב עם חתימתו על הסכם ביטול שצורף ולפיו התובע יחויב בעמלת ביטול בסך 40,000 ₪.
11. ביום 29.12.2020, הוגשה התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיז מוטורס בע"מ ואח'

12. בחודש ינואר 2021, כשבועיים לאחר הגשת התביעה, הושב לתובע סך של 110,000 ₪.
13. כתב התביעה תוקן בהחלטה בפרוטוקול הדיון מיום 8.7.2021, ללא צורך בהגשת כתב תביעה מתוקן.
14. **התובע** טוען שבמועד הגשת התביעה חלף המועד המוסכם לאספקת הרכב, כי הנתבעים הפרו הפרה יסודית את ההסכם ואת התחייבותם לספק את הרכב והציגו לו מצגי שווא שקיים רכב ועל הנתבעים להשיב לו את כספו בתוספת פיצוי "לפי סעיף ההפרה היסודית בהסכם ובהתאם לחוק החוזים (תרופות)".
- התובע טוען שיש לחייב אישית את הנתבע בסכום התביעה וזאת בעילה חוזית ונזיקית בטענה למצג שווא, הטעייה ומרמה, מכוח ערבותו האישית של הנתבע להתחייבויות הנתבעת וכן בטענה להרמת מסך ההתאגדות בין הנתבעת לבין הנתבע.
- לטענת התובע הנתבע רימה והונה אותו, כפי שנהג כלפי לקוחות רבים נוספים המנהלים נגד הנתבע וחברות בבעלותו עשרות תיקים דומים, כי אין ומעולם לא היה רכב, כספים לא הועברו לחו"ל ועד היום לא הציגו הנתבעים הוכחה לקיומו של הרכב ואסמכתא לרכישתו. התובע מפרט בכתב התביעה שורה ארוכה של תביעות שהוגשו נגד הנתבע וחברות בבעלותו ופסקי דין שניתנו לחובתם ואינם מקוימים, והוא טוען כי בעקבות תלונה שהגיש למשרד התחבורה פעל משרד התחבורה בהליכים להתליית רישונו של הנתבע. בסכומים הוסיף התובע וטען שביום 31.8.2021 ביטל משרד התחבורה את רישיונות הנתבעים לצמיחות, כי כנגד הנתבעת נפתחו תיקי הוצאה לפועל והוטלו עיקולים במיליוני ₪, כנגד הנתבע ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ ומתנהלות נגדו חקירות על עבירות חוק המכס. הנתבע, טוען התובע, ממשיך להתל באזרחים וברשויות באמצעות תאגידים בבעלות בני משפחתו ולו מטעם זה יש לחייבו אישית ולהרים את מסך ההתאגדות.
- התובע טוען בכתב התביעה כי הנתבעים הפרו את חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב (יבוא רכב ושיווקו וסחר ברכב), התשע"ו-2016 בהיעדר שקיפות וגילוי מסמכי רכישת הרכב וכן בכך שלא ניתנה לו ערבות בנקאית כנגד הכספים ששילם וחשבונית המפרטת את הפרטים הנדרשים בחוק.
15. **הנתבעים** מכחישים בכתב ההגנה את טענות התובע וטוענים שהתביעה באה לעולם על רקע יריבות אישית בין הנתבע לבין בא כוח התובע, אשר מייצג מספר לקוחות של הנתבעת ומנהל נגד הנתבע מסע חורמה. הנתבע ביקש צו למניעת הטרדה מאיימת נגד בא כוח התובע והגיש תביעה בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות נגד בא כוח התובע במסגרת ת.א 19-08-4730, והתביעה נגדו התקבלה תוך קביעת דברים קשים אודותיו. ביחס לתובע, טוענים הנתבעים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספייד מוטורס בע"מ ואח'

שמדובר באדם אלים אשר הוצא נגדו צו הרחקה במסגרת ה"ט 21-01-26661 לאחר שהגיע לביתו של הנתבע ואיים על משפחתו. הנתבעים טוענים עוד שתלונות השווא של התובע, של בא כוח התובע ומבקשי רעתו הובילו למעצר שווא שלו, מכפישים את שמו וגורמים לו נזק. כל זאת, שעה שרק חלק קטן מהתביעות שהוגשו נגד הנתבע הסתיימו לחובתו ופסקי הדין שניתנו מקוימים במלואם.

הנתבעים מאשרים שרישיונה של הנתבעת הותלה לתקופה של 30 יום בעקבות תלונת שווא של בא כוח התובע, וטוענים בסיכומים כי הרישיון היה בתוקף במועד העסקה ובמועד ביטולה והוא בתוקף עד חודש יוני 2024.

לגוף העניין הנתבעים דוחים את הטענה למרמה וטוענים שהנתבעת פעלה בדייקנות על פי הוראות ההסכם, עד להפרתו על ידי התובע וביטולו את ההסכם בעצם הגשת התביעה. כל זאת, כאשר הנתבעת העבירה לתובע מסמכים רלוונטיים להזמנתו, הגם שלא התחייבה בהסכם להעברתם וכי על התובע לשלם את הפיצוי המוסכם בסך של 40,000 ₪ הקבוע בהסכם בגין ביטול ההסכם. הנתבעים טוענים עוד שבהגשת התביעה לבית המשפט התובע הפר את תניית הבוררות שנקבעה בהסכם, ועליו לשלם את הפיצוי המוסכם הקבוע בהסכם בגין אי פנייה לבוררות בסך של 50,000 ₪. סכומים אלה, לטענת הנתבעים, הנתבעת הזכאית לחלט ולקזז.

הנתבעים טוענים עוד להיעדר יריבות אישית בין התובע לבין הנתבע, שאינו צד להסכם שנחתם עם התובע ושהכספים לא שולמו לו ישירות ושאינן להרים את מסך ההתאגדות בין הנתבעת לבין הנתבע. עוד נטען שהנתבע לא ערב לחובות הנתבעת, אלא להגעת הרכב לנמל בישראל וכי ערבותו הוגבלה לסך של 40,000 ₪ ופקעה עם ביטול התובע את ההסכם.

16. התובע והנתבע הגישו תצהירי עדות. המצהירים נחקרו על תצהירם וסיכמו טענותיהם בכתב.

דיון והכרעה

אקדים ואומר, בחנתי את העדויות והראיות. נתתי דעתי לטענות הצדדים בכתבי הטענות והגעתני לכלל מסקנה לקבל את התביעה להשבה במלואה כנגד שני הנתבעים, ולדחות את התביעה לפיצויים. להלן טעמי;

הפיצוי המוסכם בסך של 40,000 ₪

17. סעיף 9 להסכם שנחתם בין התובע לבין הנתבעת קובע "בכפוף לאמור בסעיף 8 לעיל, לאחר חתימת ההסכם לא ניתן יהיה לבטל את העסקה, וזאת מכל סיבה שהיא, אלא בהסכמת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיד מוטורס בע"מ ואח'

המוכר בחו"ל ובאישורו מראש ובכתב, ובכפוף לתשלום ע"י מקבל השירות סכום קבוע ומוערך מראש של 40,000 ₪".

המסד הראייתי שהוצג בפניי מלמד כי התובע לא הפר את ההסכם וכי למרות ניסיונות הנתבעים להציג את התובע כמי שעובר להגשת התביעה ביטל את ההסכם, התובע אשר שילם את החלק הארי של התמורה המוסכמת עבור הרכב, עמד על קיומו של ההסכם ודרש לקבל את הרכב שהזמין ואילו הנתבעת היא שהפרה את התחייבותה לאספקת הרכב במועד שהוסכם ולא הוכיחה שהזמינה ורכשה את הרכב עבור התובע ופעלה להבאתו לישראל.

18. בסעיף 2(ב) להסכם התחייבה הנתבעת "כי היא תייבא לישראל את הרכב האמור בנספח להסכם זה וזאת ככל הניתן בתוך 120 ימי עבודה ממועד פירעון התשלום שנקבעו בסעיף 3א'. לוחות הזמנים בהסכם זה נקבעו בהתאם ללוחות הזמנים שנמסרו על ידי הדילר בחו"ל לאספקת הרכב באירופה בתוספת 30 ימים מיום קבלת הרכב בחו"ל לצורך הבאתו לנמל בישראל". לשונו של הסעיף ברורה ומפורשת. לוח הזמנים להגעת ההסכם נקבע ל-120 ימי עבודה ממועד התשלום הראשון ששילם התובע - תשלום אותו שילם התובע במועד חתימת ההסכם מיום 4.6.2020. לוח זמנים זה, על פי הסיפא להסכם נקבע בהתאם ללוח הזמנים שנמסר לאספקת הרכב באירופה על ידי הדילר בחו"ל בתוספת 30 ימים, כך שתוספת 30 הימים (ולא ימי עבודה כטענת הנתבעים) כלולה במסגרת לוח הזמנים של 120 ימי העבודה ממועד חתימת ההסכם בו התחייבה הנתבעת לייבא את הרכב לישראל.

120 ימי עבודה ממועד התשלום הראשון ביום 4.6.2020, על פי לוח השנה שצורף כנספח ו' לתצהיר הנתבע היה יום 24.11.2022. במועד זה, אין מחלוקת, הרכב לא הגיע לישראל.

19. גם אילו היה מקום להוסיף ל-120 ימי העבודה ממועד חתימת ההסכם 30 יום כטענת הנתבעים (אותה אינני מקבלת), על פי סעיף 2(ב) להסכם מדובר ב-30 ימים ולא ב-30 ימי עבודה שחלפו ביום 24.12.2020 - לפני הגשת התביעה ביום 29.12.2020.

20. בהתאם לסעיף 14 להסכם "ימי שביתה או השבתה, או אסון טבע, פעילות טרור או פעילות צבאית וכל איחור שלא נגרם באחריות נותנת השירות, לא ייחשבו כאיחור לעניין סעיף 2 להסכם"; בסעיף 15 להסכם נקבע "לקונה ברור שלמוכרת אין שליטה על תהליכים בחו"ל וברור לקונה כי עשויים להיות איחורים שנובעים מתהליכים ולוחות זמנים של ייצור ו/או הובלות ו/או הפלגות ו/או כל בעיה אחרת ולא תהיה לו בעניין זה כל טענה נגד המוכרת"

הנתבעים לא הציגו בדל של ראייה לקיומן של נסיבות שאינן בשליטתם בגינם לא הגיע הרכב במועד המוסכם לישראל. הנתבעים לא הוכיחו שלוח הזמנים שנמסר על ידי הדילר בחו"ל לאספקת הרכב באירופה, ואשר על יסודו התחייבה הנתבעת בסעיף 2(ב) להסכם להגעת הרכב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיד מוטורס בע"מ ואח'

לישראל תוך 120 ימי עבודה ממועד התשלום הראשון, השתנה ולא הוכיחו התקיימותן של אילו מהנסיבות המפורטות בסעיפים 14 ו-15 להסכם. הנתבעים לא הציגו בדל של מסמך וראייה לתמיכת טענה לאיחור שאינו בשליטתם, הם לא הביאו את הדילר מחו"ל או נציג של יצרן הרכב לעדות ולא הציגו תימוכין לכך שהיה איחור בתהליך הייצור, הייבוא וההובלה של הרכב.

21. על עדותו של הנתבע לבדה לעיכובים בייצור הרכב בעקבות מגפת הקורונה בו היו מפעלי יצרני הרכב בחו"ל סגורים ולמחסור בחלקים, לא ניתן להסתמך. מדובר בעדות יחידה של בעל דין שלא הוצגה כל ראייה לתמיכתה (כתבה בעיתון אינה ראייה). כל שכן כאשר עדותו של הנתבע בפניי לא הותירה רושם חיובי ומהימן. הנתבע השיב תשובות מתחכמות ומתחמקות בחקירתו הנגדית, גרסתו ביחס למסמכים שהציג לתמיכת טענתו להזמנת הרכב נמצאה תלויה על בלימה ובהתרשמותי הכוללת מעדותו התקשיתי להסתמך עליה ולתת בה אמון.

22. בעוד שהנתבע טען לעיכובים בייצור הרכב, באותה נשימה אישר הנתבע בעדותו בבית המשפט שהרכב יוצר וקיים מיום 8.6.2020 (עמ' 37 שו' 16) - יומיים לאחר מועד חתימת ההסכם. כאשר הנתבע התבקש להציג אינדיקציות לעיכוב באספקת הרכב אישר "אני לא יכול לתת אינדיקציות של המכס" (עמ' 37 שו' 30).

23. פניית התובע לנתבע, עובר להגשת התביעה, לברר היכן הרכב ודרישתו בחלוף המועד בו התחייבה הנתבעת להגעת הרכב לישראל לקבלת אסמכתא לקיומו של הרכב ולמיקומו, היא דרישה לגיטימית ולא מהווה הפרה של ההסכם. למרות זאת, ועל אף החששות שהתובע הביע בפני הנתבע לגורל העסקה, הנתבעים לא מסרו לתובע נתונים היכן הרכב ולא הציגו לו אסמכתא לכך שהרכב קיים, הוזמן ונרכש עבור התובע ושבוצעו פעולות להבאתו לישראל.

התובע העיד שהנתבע התחמק, לא ענה לו היכן הרכב ולא הציג אסמכתא שקיים רכב. כדבריו: "לקח לי 200,000 שקל, הבטיח לי רכב בתאריך מסוים, אחרי זה עוד פעם דחה, אחרי זה שלח לי תמונות שהתבררו כמזויפות. שום אישור. הרכב שלי אני רכשתי, רכשתי אותו ביבוא מקביל לא ביבוא אישי. כל התמונות ששלח לי בכלל לא היה רכב הוריד מהמחשב. הבטיח כל פעם שהרכב יגיע. הכל מצולם אצלי, הכל מתועד אצלי, בהודעות בהתכתבויות, ניסה בעשרות הודעות לשכנע אותי לבטל את הרכב, למרות שבכל ההודעות שיש לי, ויש לי עשרות הודעות, רשום בצורה ברורה, "אני רוצה את הרכב שלי תשלח לי הוכחה יש רכב" (עמ' 7 שו' 31-28). וכן "אחרי שהבנתי בדצמבר שהבן-אדם מתחמק, לא עונה..... אם הרכב שלו כמו שהוא טען כבר היה בנמל, כבר יצא מהחברה באוקטובר והוא מחרטט אותי כל יום עוד יומיים, מה הבעיה שלו הייתה לבוא ולהגיד לי "אסף הנה הרכב שלך הנה צילום תהיה רגוע עוד חודש חודשיים" (עמ' 20 שו' 31-21)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיד מוטורס בע"מ ואח'

עדותיו של התובע בנוגע להשתלשלות העניינים שפרט בתצהירו בקשר לעסקה ולשיחותיו עם הנתבע ולהתחמקויות הנתבע הייתה כנה, עקבית והותירה רושם אמין ומהימן. היא נתמכת בתכתובות שהוצגו ואני נותנת בה אמון.

24. הנתבע אישר שבין המסמכים שהציג לתובע אין אסמכתא לייצור הרכב (עמ' 38 שו' 11). תמונות רכב בדגם שהוזמן על ידי התובע שהנתבע שלח לתובע ביום 10.11.2020, בעקבות בקשת התובע לקבל אסמכתא לקיומו של הרכב ומיקומו (נספח 4 לתצהיר התובע) - אין בהן ללמד שמדובר ברכב שיועד עבור התובע וכי הנתבעים אכן פעלו לביצוע ההסכם.

הנתבע הבהיר בחקירתו הנגדית שהתמונות צולמו על ידי הדילר מחו"ל ואישר שהוא לא נכח בעת צילומן. הוא טען שהדילר שלח לו את התמונות בדוא"ל, אך לא הוצגה אסמכתא לכך. הדילר שלטענת הנתבע צילם את התמונות, לא הובא על ידי הנתבעים לעדות. הנתבע העיד שביום 8.6.2020 הושלם ייצור הרכב, וכי במועד זה יש לרכב מספר שלדה. הרכב המצולם בתמונות שהנתבע שלח לתובע ארבעה (4) חודשים לאחר מכן הוא ללא מספר שלדה.

25. המסמך מיום 6.6.2020 שהנתבע שלח לתובע לפני הגשת התביעה, אותו מכנים הנתבעים "הזמנה" של הרכב (נספח ז' לתצהיר הנתבע) כולל נתונים של מפרט רכב בדגם שהוזמן על ידי התובע, אולם לא ניתן לראות בו "הזמנה" של הרכב. לבד מנתונים טכניים הקיימים גם בקטלוג, אין במסמך פרטים מזהים של רכב ספציפי ושל עסקה קונקרטית. לא מצוין מספר שלדה של הרכב, שמה של הנתבעת לא נזכר ואין במסמך אינדיקציה שמדובר ברכב שהוזמן עבור התובע. עורך המסמך לא הובא על ידי הנתבעים לעדות והנתבע הבהיר שהמסמך הוא חלק ממסמך כולל. כדבריו "זה היה חלק, זה חלק מהמסמך הכולל" (עמ' 32 שו' 11-10). המסמך "הכולל" לא הוצג ואין בידי לתת משקל למסמך ולהכיר בו "כהזמנה" של הרכב.

26. גם אם בהסכם שנחתם עם התובע לא נקבע שעל הנתבעת להציג לתובע אסמכתאות לקיומו של הרכב ולמיקומו, שומה היה על הנתבעים לעשות כן משחלף המועד שנקבע להגעת הרכב לישראל בשלהי חודש נובמבר 2020. מה יותר פשוט מכך שהנתבע היה מרגיע את חששותיו של התובע, מציג לו את הזמנת הרכב ואת מספר השלדה שלו (לאור עדות הנתבע שהרכב כבר קיים ויוצר) ומוסר לו נתונים על מיקום הרכב ומועד הגעתו לישראל. אלא שבמקום לעשות זאת, הנתבע מודיע לתובע (שניכר מהודעותיו שהיה מודאג) כי פרט למסמך נספח ז' לתצהירו - בו לא ניתן לראות "הזמנה" של הרכב - התובע לא יקבל דבר וכל נזק ייתבע ממנו.

27. התמונה המצטיירת ממסד הראיות היא שהתובע לא ביטל את ההסכם. בעוד שהתובע אשר הקדים ושילם את החלק העיקרי של התמורה המוסכמת עבור הרכב ועמד על קיום ההסכם, הנתבעים "קפצו" על דרישת התובע לקבלת אסמכתאות לקיום העסקה כמוצאי שלל רב, וביקשו באמצעותה להציג את התובע כמי שביטל את ההסכם - על מנת לחייבו בתשלום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספידי מוטורס בע"מ ואח'

הפיצוי המוסכם בגין ביטול ההסכם. הנתבע מודיע לתובע שהוא רואה בבקשותיו לקבל אסמכתא שקיים רכב ומיקומו אקט של ביטול ההסכם, ושולח לו באופן חד צדדי "הסכם ביטול" ולפיו התובע ביטל את ההסכם ויחויב בעמלת ביטול בסך 40,000 ₪. כאשר הנתבע עומת בחקירתו הנגדית עם תכתובות התובע ובא כוחו והוא התבקש להפנות היכן מודיע התובע על ביטול ההסכם, הנתבע אינו מצביע על תכתובות כזו, ולא בכדי.

28. הגם שהנתבעים טענו שהתובע ביטל את ההסכם בדרישותיו, הם לא טרחו להשיב לו את יתרת כספו בניכוי "עמלת הביטול" הנטענת ובהתנהגותם הביאו להגשת התביעה.

29. בעצם הגשת התובע תביעה להשבת הכספים ששילם, ניתן לראות כהודעה בהתנהגות על ביטול ההסכם ואולם בנסיבות מקרה זה היה על הנתבעים להשיב לתובע את כספו ולא להמשיך ולהחזיק בפיצוי המוסכם הקבוע בסעיף 9 בגין ביטול ההסכם. העסקה לא בוצעה בעטיים של הנתבעים. הנתבעת הפרה את התחייבויותיה ולא הוכיחה שפעלה לקיום הוראות ההסכם שנחתם עם התובע. המועד שנקבע בהסכם להגעת הרכב לישראל חלף ועבר במועד הגשת התביעה, לתובע לא הוצגה אסמכתא להזמנת הרכב עבורו ולהבאתו לישראל ולא הושב לו כספו.

30. גם אם לטענת הנתבעים אצה לתובע הדרך להגיש את התביעה (ואין זו דעתני) התנהלות הנתבעים, המידע שהצטבר אצל התובע לגבי התנהלות הנתבע וחברות בשליטתו מול לקוחות אחרים וריבוי התביעות שהוגשו נגדם (אותן תיאר התובע בהרחבה בכתב התביעה ובתצהירו) לצד העובדה כי הנתבעים לא הציגו לתובע מסמכים ונתונים לקיומו של הרכב ומיקומו - הקימו לתובע זכות להגשת התביעה במועד בה היא הוגשה בשל הפרה צפויה של ההסכם. כך גם נקבע בעניין ת.א (ת"א) 10292-09-19 בר-חוה נ' מנמד אחזקות בע"מ (פורסם בנבו, 3.3.2021).

31. ממכלול נסיבות אלה וכאשר הנתבעת הפרה את ההסכם, בהתאם לסעיף 9(א) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 - התובע זכאי להשבת מלוא הכספים ששילם עבור הרכב, ואין ולא היה מקום לחייבו בתשלום הפיצוי המוסכם בסך 40,000 ₪ הקבוע בסעיף 9 בגין ביטול ההסכם. עמידת הנתבעים על כך עולה כדי שימוש בזכות שלא בתום, בניגוד לסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973.

32. מסקנה זו מקבלת משנה תוקף משהנתבעים לא הוכיחו גם לאחר הגשת התביעה שהם פעלו לקיום ההסכם. הנתבעים לא הציגו ראיות לכך שפעלו לקיום ההסכם, כי הרכב הוזמן עבור התובע, ששולמו כספים לייבוא הרכב עבור התובע ושבוצעו פעולות להבאתו לישראל. הנתבע אישר שבין המסמכים שהציג אין אסמכתא לייצור הרכב ואין במסמכים שצורפו כנספחים ז' לתצהיר הנתבע, לרבות המסמכים שהנתבע מציג בתצהירו כמסמכי "הזמנת הרכב והעברת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיז מוטורס בע"מ ואח'

הכספים" - לתמוך בטענת הנתבעים שהרכב הוזמן עבור התובע ושכספים תמורתו הועברו לדילר בחו"ל.

33. המסמכים בנספח ז' הוצגו ללא תרגום. כל המסמכים, למעט המסמך מיום 6.6.2020, מושחרים, מחוקים בחלקם, ובלתי קריאים ובכך די שלא להסתמך עליהם. טענת הנתבע שנמחקו רק פרטי הדילר והסכומים ששולמו לו בהיותם סוד מסחרי - לא הוכחה. דבר שהיה בידי הנתבעים להוכיח בנקל, ולו באמצעות הגשת המסמכים במעטפה סגורה לעיני בית המשפט. המסמך מיום 6.6.2020 שהוצג כ"הזמנה" של הרכב, כאמור, אינו הזמנה, אין בו אינדיקציה שמדובר ברכב של התובע ועל פי עדותו של הנתבע מדובר במסמך חלקי.

34. הנתבעים הטוענים שבוצעה הזמנה של הרכב עבור התובע, לא הוכיחו שהועברו כספים לתשלום עבור הרכב, שעל פי עדותו של הנתבע יוצר ששה (6) חודשים לפני הגשת התביעה. טענת הנתבעים שהנתבעת העבירה לספק בחו"ל את התשלום עבור הרכב וכי הנתבעת הסתמכה על ההסכם עם התובע, ולקחה על עצמה התחייבויות כספיות שגובו בעמלת ביטול במקרה בו התובע מבטל את ההסכם, נטענת בעלמא ולא הוכחה. הנתבעים לא הציגו בדל של ראייה לתמיכתה. הנתבעים לא הוכיחו העברת כספים לדילר או ליצרן בחו"ל עבור הרכב שנועד לתובע ולהתחייבויות שהם נטלו על עצמם במקרה של ביטול ההסכם.

35. הנתבע הבהיר בחקירתו הנגדית שהרכב הוזמן באמצעות דילר של הנתבעים בהונגריה (עמ' 31 שו' 11-13) תימוכין להעברת כספים לדילר לא הוצגו. הנתבעים לא הביאו את הדילר למתן עדות, ולא הציגו קבלה או אסמכתא על קבלת הדילר תשלום. המסמך, אותו מכנה הנתבע מסמך "העברת הכספים" לספק בחו"ל (עמ' אחרון לנספח ז' לתצהירו) - אין בו אסמכתא להעברת כספים בעסקה עם התובע דווקא. בעוד שהנתבע העיד שהזמנת הרכב עבור התובע בוצעה באמצעות דילר מהונגריה (עמ' 31 שו' 11-13). על פי המסמך, העברת כספים בוצעה לבלגיה. הסבר משכנע מדוע הכסף נשלח לבלגיה כשהדילר בהונגריה לא ניתן. טענת הנתבע בעדותו "יש בנק שמאגד, בנק גדול יותר שמאגד את העברות. אני לא יודע למה זה עבר ככה" (עמ' 33 שו' 12-13) נטענת בעלמא ללא תימוכין. הטענה אף אינה נזכרת בתצהיר הנתבע, כמוה כעדות כבושה שלא ניתן לקבלה.

36. הנתבע גם לא היה עקבי בעדותו כאשר העיד תחילה שהרכב הוזמן מדילר מורשה של היצרן בהונגריה, ובהמשך שינה גרסתו ומסר שההזמנה בוצעה מדילר שאינו מורשה, שכן הדילרים המורשים של יצרן הרכב אינם רשאים למכור כלי רכב מתחום לאזורם (עמ' 31 שו' 11-13 ועמ' 30 שו' 9-16).

37. הנתבע התחמק ממענה ענייני כאשר הוא התבקש להראות תכתובת עם הדילר בחו"ל על ביטול ההזמנה של הרכב לאור טענתו שהתובע ביטל את ההסכם, ולא הציג כל מסמך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספידי מוטורס בע"מ ואח'

38. למעלה מזה, הנתבע אישר בחקירתו הנגדית שבכספים שלטענתו הועברו על פי מסמך "העברת הכספים" שצורף לתצהירו (בסך 45,600 אירו) הנתבעים השתמשו לביצוע הזמנת רכב עבור לקוח אחר. כאשר הנתבע נדחק להבהיר (לאחר שלא השיב עניינית לאותה שאלה) האם הדילר בעקבות הגשת התביעה החזיר את הכספים עבור הרכב שיועד לתובע, השיב הנתבע "הרכב הספציפי הזה ביטלנו אבל את הכסף השתמשנו בו להזמנה אחר" (עמ' 34 שו' 24).

התובע שילם סך של 200,000 ₪ עבור רכב שלא קיבל. כספו לא הוחזר לו, ורק לאחר הגשת התביעה הושב בחלקו כאשר הנתבעים עשו שימוש בכספים עבור עסקה שלהם עם לקוח אחר, אך ממאנים להשיב לתובע את כספו וטוענים שיש לחייבו בפיצוי המוסכם בגין ביטול ההסכם. תאריך התנהגות זו של הנתבעים פסולה, משוללת תום לב ועולה כדי מרמה.

הפיצוי המוסכם בסך 50,000 ₪

39. סעיף 17 להסכם קובע "הצדדים מסכימים מראש כי אם תפרוץ ביניהם מחלוקת כלשהי, ההכרעה במחלוקת תימסר לבורר מוסכם. באין הסכמה ימונה הבורר על ידי ראש לשכת עורכי הדין בת"א. היה ומי מהצדדים לא יכבד את האמור בסעיף זה ולא יפעל בהתאם לתניית הבוררות ויפנה בניגוד לסעיף זה לבית המשפט הרי שהוא מסכים לפצות את הצד השני בסכום מוסכם של 50,000 ₪ שמהווים פיצוי קבוע, מוסכם ומוערך מראש. שום טענה מכל סוג שהוא לא תחליף את תניית הבוררות אלא אם כן ההסכמה תהיה חתומה בכתב על ידי שני הצדדים להסכם. במסגרת הליך הבוררות כל צד מתחייב לשאת במלוא הוצאותיו".

הנתבעים טוענים כי הנתבעת זכאית לפיצוי המוסכם בסך של 50,000 ₪ בשל כך שהתובע לא קיים את תניית הבוררות הקבועה בסעיף 17 להסכם, בעצם הגשת התביעה לבית המשפט. אין בידי לקבל את הטענה.

40. הנתבעים עצמם לא פעלו לקיום הבוררות. אמנם במכתב הנתבע לתובע מיום 3.12.20 מפנה הנתבע לסעיף 17 להסכם ובכתב ההגנה הרבו הנתבעים וטענו לאכיפת סעיף הבוררות בהסכם, אולם הנתבעים לא הגישו בקשה לעיכוב הליכים מחמת תניית בוררות בהסכם והם אינם טוענים שפנו לראש לשכת עורכי הדין בתל אביב למינוי בורר, כפי שנקבע בהסכם בהיעדר הסכמה. תנאי לעיכוב הליכים מחמת בוררות היא שכנוע כי הטוען לכך היה נכון ועודנו נכון לעשות כל הדרוש לקיום הליך בוררות (ראו; ע"א 184/83 מדגרות הוד לבן נ' הודיה, מושב עובדים והתיישבות שיתופית בע"מ, פ"ד לט(2) 417(1985)). בחינת התנהלות הנתבעים לפני הגשת התביעה ולאחריה אינה מלמדת כי הם היו נכונים לעשות כל הדרוש לקיום בוררות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספידי מוטורס בע"מ ואח'

41. התנהגות הנתבעים מצביעה על כך שהם וויתרו על אכיפת תניית הבוררות. על אף טענתם בכתב ההגנה שיש לאכוף את תניית הבוררות, הנתבעים קיבלו על עצמם את סמכותו של בית המשפט והמשיכו לנהל את ההליך במסגרתו. הנתבע אף אישר בחקירתו הנגדית, כאשר נשאל מדוע הגם שטען לתניית בוררות תקפה לא הגיש בקשה להעברת התיק לבוררות "א' אנחנו טענו את הדברים, אבל יש כאן הפרה. אם הוא רוצה, אין לי מניעה להיות בבית המשפט, אין לי מניעה" (עמ' 42 שו' 3-4) (ההדגשה אינה במקור - א.ב.). בסעיף 17 לסיכומים אישרו הנתבעים שלא התנגדו לנהל את ההליך בבית המשפט.

42. בנסיבות התנהגותם של הנתבעים אינני סבורה שיש לחייב את התובע בתשלום הפיצוי המוסכם הקבוע בסעיף 17 להסכם בגין הגשת התביעה לבית המשפט, ועצם דרישה זו מצד הנתבעים עולה כדי חוסר תום לב מובהק.

חוק רישוי ושירותים

43. סעיף 83(א) לחוק רישוי ושירותים ומקצועות בענף הרכב (יבוא רכב ושיווק וסחר ברכב), התשע"ו-2016 (להלן: "חוק הרישוי") קובע "משווק רכב המוכר רכב שמחירו עולה על 51,560 שקלים חדשים או על סכום שקבע השר לפי סעיף קטן (ח), לא יקבל מהקונה תשלום העולה על 20 אחוזים ממחיר הרכב, אלא אם כן מסר את הרכב לקונה או רשם אותו על שם הקונה, ואם לא עשה כן - יידע את הקונה, טרם ההתקשרות בעסקה, על זכותו לקבל ערבות בנקאית לפי הוראות סעיף זה; הערבות הבנקאית, על פי סעיף 83(ג) נועדה להבטחת השבת כספו של הקונה, במקרה שתקום מניעות לאספקת הרכב.

"משווק רכב" בחוק הרישוי הוא "יבואן מסחרי או בעל רישיון לייצור רכב ושיווק המוכר רכב, לרבות אחר מטעמו". בסעיף 55 לסיכומים מאשרים הנתבעים שמדובר בעסקה בייבוא מסחרי. בעדותו אישר הנתבע שהיה צריך להציע ערבות בנקאית (עמ' 25 שו' 24). התובע שילם 200,000 ₪, ולא קיבל ערבות בנקאית להבטחת כספו, אלא ערבות אישית מוגבלת של הנתבע לסך של 40,000 ₪ - בכך יש הפרה של חוק הרישוי.

44. טענת הנתבע שהוא הציע לתובע ערבות בנקאית, אך התובע סירב ולכן ניתנה לתובע ערבות אישית שלו, נטענת בעלמא. הנתבעים אינם מצייגים בדל של ראיה לתמיכתה, פרט לעדותו של הנתבע עליה התקשיתי להסתמך. קשה להלום שהתובע ששילם 200,000 ₪ היה מסתפק בערבות אישית מוגבלת של הנתבע בסכום המהווה 20% מהכספים ששילם, אילו ידע שהוא זכאי לערבות בנקאית.

אחריות הנתבעים

45. המסכת הראייתית שבפניי מובילה אותי למסקנה כי העסקה עם התובע לא יצאה אל הפועל מטעמים הקשורים בנתבעים בלבד, אשר הפרו את התחייבותם, הציגו מצגי שווא ופעלו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיד מוטורס בע"מ ואח'

בחוסר תום לב וכדי מרמה, משלא השיבו לתובע את מלוא כספו ובדרישתם לחייב את התובע בתשלום פיצוי בגין ביטול הסכם ובגין הגשת התביעה לבית המשפט.

46. על הטוען למרמה מוטל נטל הוכחה מכביד (ראו; ע"א 3725/08 חזן נ' חזן (פורסם בנבו, 3.2.2011)). בנסיבות המקרה, אני סבורה שהתובע צלח את רף המשוכה ועמד בנטל מכביד זה של הוכחה כי התנהגותם של הנתבעים עולה כדי מרמה ומצג שווא ושעל הנתבעים להשיב לתובע את כספו במלואו.

התובע מילא את התחייבויותיו והקדים ושילם את החלק הארי של התמורה שנקבעה בהסכם עבור הרכב, כאשר כנגד הכספים ששילם הוא אינו מקבל ערבות בנקאית כאמור בחוק הרישוי. הנתבעת (חברה בבעלות מלאה של הנתבע) הפרה את ההסכם ולא הוכיחה שפעלה לקיומו. הרכב לא הגיע במועד המוסכם, ולא הוצגו תימוכין לכך שהרכב בכלל הוזמן עבור התובע, ששולמו כספים עבור רכישת הרכב שיועד לתובע ושנקטו פעולות כלשהם לקיום העסקה ולהבאת הרכב לישראל. למרות זאת, לתובע לא הושב כספו ועל פי עדותו של הנתבע בכספים עשו הנתבעים שימוש לצורך עסקה עם אחר. הרושם הנוצר הוא של עסקה "סיבובית" שנועדה לגבות מהתובע "דמי ביטול" בסך של 40,000 ₪ ברגע שהתובע ביקש מידע ומסמכים לגבי הרכב, לאחר שלא הגיע לישראל במועד המוסכם.

47. את האחריות להשבת הכספים לתובע יש להטיל על הנתבע, יחד ולחוד עם הנתבעת. הגם שההסכם נחתם עם הנתבעת, במועדים הרלוונטיים הנתבע היה בעל המניות היחיד של הנתבעת ומנהלה היחיד ומי שהיה הרוח החיה מטעם הנתבעת בעסקה. כפי שנקבע בעניין עת"מ (ת"א) 32475-10-21 מנמד אחזקות נ' משרד התחבורה (פורסם בנבו, 7.11.2021) הנתבע הוא "הרוח החיה" ש"ידו בכל ויד כל בו" בחברות בבעלותו "הוא זה החברות והחברות זה הוא" ואין להבחין בניהם (פסקה 36). כל הפעולות בנושא יבוא הרכב נעשו מול הנתבע, אשר היה באופן אישי מעורב בכל מהלכי העסקה עם התובע, באופן המצדיק להטיל עליו אחריות אישית להשבת כספים.

הנתבע, כפי שהבהיר התובע בתצהירו (ולא נסתר) הציג עצמו לפני חתימת ההסכם כמומחה בתחום ייבוא כלי רכב לישראל, הפועל באמצעות הנתבעת. עמו נוהלו חלופי הדברים כאשר התובע ביקש אסמכתאות לקיומו של הרכב ומיקומו, והנתבע הוא שהציג לתובע מצגי שווא לקיומו לכאורה של הרכב. הנתבע היה זה ששלח לתובע תמונה של רכב מהדגם שהוזמן על ידי התובע ואת המפרט אותו הוא מכנה "הזמנה", כאשר התובע ביקש אסמכתאות לקיומו של רכב והוא אשר ניסה לאכוף על התובע ביטול ההסכם על מנת לגבות "עמלת ביטול", הגם שהתובע עמד על קיומו של ההסכם. התרשמתי כי הנתבע הוא זה העומד מאחורי אי השבת מלוא הכספים לתובע, הגם שהנתבעים עשו שימוש בכספים עבור לקוח אחר ושיש להטיל על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספידי מוטורס בע"מ ואח'

הנתבע אחריות אישית להשבת הכספים לתובע. כבר נפסק כי אדם הפועל בשמו של תאגיד אינו מפסיק לשאת באחריות בגין מעשיו הוא (ראו; ע"א 725/78 בריטיש קנדיאן בילדרס בע"מ נ' אורן, פ"ד לה(4) 253 (1981)).

48. בנסיבות העניין יש גם להרים את מסך ההתאגדות ולראות בהתחייבויות הנתבעת כהתחייבויות הנתבע. סעיף 6 לחוק החברות, תשנ"ט-1999, מהווה חריג לעקרון האחריות המשפטית הנפרדת בין חברה לבעלי מניותיה ומורה כי מקום בו נעשה שימוש באישיות המשפטית הנפרדת של החברה "כדי להונות אדם, או לקפח נושה של החברה; או באופן הפוגע בתכלית החברה, ותוך נטילת סיכון בלתי סביר ביחס ליכולתה לפרוע את חובותיה" ניתן יהיה לייחס את חובות החברה לבעלי מניותיה. "הרמת מסך", על פי הפסיקה תיעשה במקרים חריגים בלבד (ראו; ע"א 3807/12 מרכז העיר אשדוד ק.א בע"מ נ' שמואל שמעון (פורסם בנבו, 22.1.2015)). עם זאת, כאשר מדובר בחברה משפחתית או יחיד, דוגמת הנתבעת, קיימת גישה ליברלית יותר להרמת המסך (ראו; רע"א 2262/13 זוז תשתיות ופיתוח בע"מ נ' פיתוח וגינון הצפון 2001 בע"מ (פורסם בנבו, 22.04.2013); ע"א 4403/06 שפירא נ' עיריית תל אביב (פורסם בנבו) 23.3.11); השו' רובינשטיין בע"א 10582/02 ישראל בן אבן נ' דלתות חמדיה בע"מ (פורסם בנבו, 16.10.2005)).

49. הנתבעת הייתה במועדים הרלוונטיים חברת יחיד של הנתבע, אשר החזיק במלוא מניותיה ושימש כדירקטור יחיד וכמנהלה בפועל. הנתבע היה הגורם היחיד העומד מאחורי הנתבעת ופעילותה ומי שעמד מאחורי ההתקשרות עם התובע והפרתה. הנתבע, כפי שהתרשמתי, עשה שימוש לרעה במסך ההתאגדות של הנתבעת, חברה בבעלותו ובשליטתו כאשר התקשר באמצעותה עם התובע, שעה שהוא הגורם היחיד העומד מול פעילות הנתבעת, וביקש להסתתר תחת מסך התאגדותה בכל הנוגע לאי קיום העסקה ואי השבת הכספים ששילם התובע. במכלול נסיבות אלה נכון וצודק להרים את מסך ההתאגדות ולראות בהתחייבויות הנתבעת כהתחייבויות הנתבע ולחייב את הנתבע, יחד ולחוד עם הנתבעת, להשיב לתובע את כספו.

לאותה גישה ביחס לנתבע ראו גם ת"א (ת"א) 51665-05-13 שגיב נ' סמארט קפיטל בע"מ (פורסם בנבו, 22.4.2015); ת"א (ת"א) 20792-12-12 מדינה נ' סמארט קפיטל בע"מ (פורסם בנבו, 18.6.2014); ת"א (ת"א) 40366-03-19 מיקי ויצמן נ' דרוד סדן (29.6.2012); ת"א (ת"א) 20792-12-12 גבריאל מדינה נ' סמארט קפיטל בע"מ (18.6.2014) ת"א (ת"א) 10929-09-19 בר חוה נ' מנמד אחזקות בע"מ (פורסם בנבו, 3.3.2021)).

50. הנתבע גם ערב אישית בהסכם עם התובע להגעת הרכב לישראל עד לסך של 40,000 ₪. משהרכב לא הגיע והנתבעת הפרה את התחייבותה להגעתו לישראל, גם מטעם זה קמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספייד מוטורס בע"מ ואח'

חבותו האישית של הנתבע להשבת הכספים. את טענת הנתבעים כי ערבותו של הנתבע פקעה עם ביטול התובע את העסקה, אין לקבל. על פי ההסכם, הערבות תפקע עם הגעת הרכב לישראל - דבר שלא ארע.

התביעה לתשלום פיצוי בגין הפרה

51. לא מצאתי לפסוק לתובע פיצוי נוסף מעבר להשבת הכספים ששילם. התובע מבקש לחייב את הנתבעים בתשלום פיצוי מוסכם בסך של 20,000 ₪ בגין הפרה היסודית של ההסכם. אלא שאין בהסכם סעיף המזכה את התובע בפיצוי מוסכם על הפרה יסודית של ההסכם מצד הנתבעת. התובע גם לא הוכיח קיומו של נזק מיוחד מעבר לאי השבת הכספים, וממילא את שיעורו, ולא מצאתי לקבל את התביעה בגין רכיב זה.

52. ביתר טענות הצדדים לא מצאתי שיש לשנות מסקנותיי.

סוף דבר

53. מכל האמור הנתבעים, יחד ולחוד, ישלמו לתובע סך של 90,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה (29.12.2020) ועד התשלום בפועל.

עוד ישלמו הנתבעים, יחד ולחוד, לתובעת את אגרת המשפט ששולמה וכן הוצאות משפט ושכר טרחת עורכי דין בסך 30,000 ₪. סכום אותו אני קובעת כסכום סביר ומידתי בנסיבות העניין, ובכלל זה בהתחשב בתוצאות ההליך שנוהל עד תום, בסכום התביעה ובכך שרק לאחר הגשת התביעה הושב לתובע סך של 110,000 ₪ מתוך סכום התביעה ויתרת כספו של התובע לא הושב לו במשך שנתיים.

כל הסכומים לעיל ישולמו על ידי הנתבעים לתובע תוך 30 יום.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"ג, 30 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.

אפרת בוסני, שופטת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 67557-12-20 נדב נ' אקספיד מוטורס בע"מ ואח'

